

Νέα Ελληνικά Γ' ΤΕΕ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

1. α) Σωστό
β) Λάθος
γ) Σωστό
δ) Λάθος
ε) Λάθος
2. Σύμφωνα με το συγγραφέα η κρίση της δημοκρατικής ιδέας οφείλεται σε εξωτερικά αίτια που αφορούν τις ιστορικές συνθήκες και σε εσωτερικά που σχετίζονται με την ανωριμότητα του λαού δηλαδή την αδυναμία του να φανεί άξιος του δημοκρατικού πολιτεύματος, να αξιοποιήσει σωστά τις ελευθερίες του και να ανταποκριθεί με υπευθυνότητα στα καθήκοντά του.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β

1. α) απατηλές: ψεύτικες
κλονίσει: ταραξεί
προσηλώνεται: αφοσιώνεται
συμπληρωθεί: ολοκληρωθεί
αθυμία: λύπη
β) απόληξη: αφετηρία
ξεκάθαρες: ασαφείς
άξιος: ανάξιος
κάμψη: άνοδος
αμεριμνησία: φροντίδα
2. α) Ο συγγραφέας ακολουθεί παραγωγική συλλογιστική ή πορεία. Ξεκινά δηλαδή με τη διατύπωση της θέσης του (κάτι γενικό) και καταλήγει σε πιο συγκεκριμένες απόψεις (κάτι ειδικό), σχετικά με το ζητούμενο που είναι η κρίση της δημοκρατίας.
β) 3^{ης} Παραγράφου: Τα αίτια της κρίσης της Δημοκρατίας
5^{ης} Παραγράφου: Η κοινωνική αγωγή ως βασική προϋπόθεση της

Δημοκρατίας.

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ

1. Θέμα του κειμένου είναι οι αρετές που πρέπει να διακρίνουν τους πολίτες ενός δημοκρατικού πολιτεύματος. Κατά το συγγραφέα, σε κάποιες ιστορικές στιγμές καλείται ο λαός να αποδείξει αν είναι άξιος για τη δημοκρατία και, για να ανταποκριθεί, πρέπει να διαθέτει υψηλή καλλιέργεια και εσωτερική πειθαρχία. Όταν λοιπόν δοκιμάζεται η δημοκρατική ιδέα, οι αιτίες δε βρίσκονται μόνο στις ιστορικές συνθήκες αλλά και στην ανωριμότητα του λαού. Παράδειγμα ανωριμότητας είναι η προτίμηση κάποιων πολιτών προς τα δικτατορικά καθεστώτα, με ακριβό τίμημα την καταπάτηση των ελευθεριών και την κοινωνική κρίση. Αντίθετα, η αληθινά δημοκρατική συμπεριφορά ορίζεται απ' την αυτοπειθαρχία και την κοινωνική αγωγή.
- 2.

Τίτλος: Η προσφορά της δημοκρατίας και ο τρόπος διαμόρφωσης δημοκρατικής συνείδησης.

Πρόλογος: Οι άνθρωποι αναζητώντας το ιδανικότερο τρόπο συμβίωσης κατέληξαν στο πολίτευμα της Δημοκρατίας έπειτα από αιματηρούς αγώνες και θυσίες. Ένα πολίτευμα το οποίο βασίζεται στην ισότητα, τη λαϊκή κυριαρχία και την ελευθερία έκφρασης και προστατεύει τα αναφαίρετα δικαιώματα του ανθρώπου.

Κύριο μέρος:

Ζητούμενο α: Η προσφορά της δημοκρατίας στο άτομο και στην κοινωνία:

1. Αυξάνεται η αποτελεσματικότητα των πολιτικών ενεργειών, αφού συντονίζεται η ατομική προσπάθεια και –μέσω της συνεργασίας– πολλαπλασιάζεται η εμβέλειά της.
2. Κυριαρχεί η βούληση της πλειονότητας και τα αιτήματα της ελευθερίας και της δικαιοσύνης.
3. Εξασφαλίζεται η ομαλότητα, η ήρεμη ζωή και δίνεται ώθηση στην πρόοδο και την ευημερία.
4. Σέβεται τα ατομικά δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες με αποτέλεσμα την αναβάθμιση της ανθρώπινης αξίας.
5. Επιτρέπει στον άνθρωπο να καλλιεργεί τον εαυτό του, να διαμορφώνει αβίαστα την προσωπικότητά του και να ανάγεται σε υποδειγματικό ελεύθερο πολίτη.
6. Προάγεται η οικονομία, το εμπόριο, ενώ παράλληλα συντελεί στην πνευματική και ηθική πρόοδο.
7. Διασφαλίζει την κοινωνική ισορροπία, τη γαλήνη και παρέχει το αίσθημα της ασφάλειας.

Ζητούμενο β: Τρόποι διαμόρφωσης δημοκρατικών συνειδησεων.

Για να καταφέρουμε να φτάσουμε στη δημοκρατία και να γευτούμε τα αγαθά της είναι απαραίτητο να έχει προϋπάρξει μια διεργασία που θα έχει οδηγήσει τους πολίτες στο να ωριμάσουν και να αποκτήσουν δημοκρατική συνείδηση. Το βάρος λοιπόν, πέφτει στους φορείς αγωγής της νέας γενιάς. Οικογένεια, σχολείο, Μ.Μ.Ε. πνευματικοί άνθρωποι πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη να διαπλάσουν δημοκρατικές προσωπικότητες μεταδίδοντας αρχές και αξίες, γνώσεις, ενημέρωση και ιδανικά.

Αρχικά η οικογένεια οφείλει:

- να καλλιεργήσει το σεβασμό στο συνάνθρωπο, την αλληλεγγύη και την υπευθυνότητα μέσω της μετάδοσης αρχών και αξιών.
- να μεταδώσει τη γνώση δικαιωμάτων – υποχρεώσεων – έτσι, ώστε να συνειδητοποιήσει ο νέος τα όρια της ελευθερίας του.
- να μεταλαμπαδεύσει πνεύμα συνεργασίας και συλλογικότητας, βασισμένο στο διάλογο και την πολυφωνία, ώστε να διαπνέεται ο νέος από ανεκτικότητα και διαλλακτικότητα.
- να κοινωνικοποιήσει τα νέα μέλη της ώστε να υπηρετούν το κοινό συμφέρον και να έχουν συλλογική συνείδηση.

Παράλληλα το σχολείο ως προσανατολισμό του πρέπει να έχει:

- την καλλιέργεια πνευματικών ενδιαφερόντων, κριτικής σκέψης και προβληματισμού ώστε να μη γίνονται οι νέοι εύκολα θύματα χειραγώγησης και να έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν έλεγχο στην εξουσία και στους πλάνες του παρελθόντος.
- τον εξευγενισμό της ψυχής των νέων ώστε να απομακρυνθούν από λάθη και αδυναμίες, αποκτώντας αυτοέλεγχο και αυτοπειθαρχία.
- το να δώσει κίνητρα ώστε ο νέος να αναλάβει πρωτοβουλίες, να ενεργοποιηθεί τόσο μέσα από τα μαθητικά συμβούλια όσο και μέσα από εκδηλώσεις που αφορούν σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα με γνώμονα τη συλλογικότητα και την άμιλλα.

Επιπρόσθετα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης έχουν χρέος να ενημερώνουν την κοινή γνώμη για τις πολιτικές και τις κοινωνικές εξελίξεις ενθαρρύνοντας τους πολίτες να συμμετέχουν ενεργά σ' αυτές.

Τέλος, οι πνευματικοί άνθρωποι χρειάζεται να είναι κοντά στην κοινωνία και ιδιαίτερα στους νέους, εμψύχοντας τους ηθικές αρχές και αξίες οξύνοντας την κριτι-

κή και αντιληπτική τους ικανότητα και κατακρίνοντας ενέργειες πολιτικών προσώπων που στόχο έχουν την υπονόμευση της δημοκρατίας.

Επίλογος: Συμπερασματικά, με την ενεργοποίηση όλων αυτών των φορέων αγωγής και κοινωνικοποίησης θα διαπλαστούν πολίτες με υγιή δημοκρατική συνείδηση, πολίτες που θα μπορούν να στηρίζουν και να προστατεύσουν το δημοκρατικό πνεύμα.

